

akabe

Tehlikeli, sarp ve zor geçit.

İnsanı insan yapan **diğerinin acısına, sevincine iştirak** edebilmesidir.

Acı duyuyorsan canlısın, başkasının acısını hissediyorsan insansın.

İnsan olmak ve insan kalmak büyük bir çaba ve emek istiyor.

Bu çaba ve emekten “dağların, semavatın ve koca dünyanın kaçındığını, sadece insanın bu zor işi kabullendiğini bizzat Rabbimiz söylüyor:

“Şüphesiz biz emaneti göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar onu yüklenmek istemediler, ondan çekindiler. Onu insan yükledi.” Ahzap, 33/72.

Zor olduğu kadar kıymetli, insanı eşref-i mahlûkat makamına yükselten bu yol sarp yokuştan ibaret...

“Bildin mi sen, o sarp yokuş nedir?”

O tutsak bir boynu çözmek (köle azat etmek/insanları özgürlüğüne kavuşturmak)tır.

Yahut açlık gününde yakın olan bir yetimi veya hiçbir şeyi olmayan bir yoksulu doyurmaktır.

Sonra, inanıp birbirlerine sabır ve merhamet tavsiye edenlerden olmaktır.” Beled, 90/12-17.

Toplumda “**engellilik**” konusunda en önemli konu “**farkındalık**” oluşturmaktır.

İnsanı diğer varlıklardan en mühim farkın engel kabul etmeyen bir ruha sahip olarak yaratılması ile birlikte kendisine en çok engel koyabilen özellikleri **birlikte** yaşamasıdır.

Fiziki dünyalarında hiçbir karşılığı olmadığı halde psikolojik rahatsızlıklar ve insan üzerindeki etkileri bunun en açık örneğidir.

En büyük engel sevgisizliktir.

Kişi başkasını sevmesi, diğerine değer vermesi, güven duyması veya saygı görmesi için önce kendini sevmesi, değer vermesi, güvenmesi ve kendine saygı duyması ile mümkündür.

Bu noktada anne adayları olan kızlarımızın çocuklarınıza vereceğiniz en büyük katkı bu sevgi, saygı, güven ve değeri 0-6 yaşta çocuğunuzda inşa etmeleridir.

Kişiliğin %60'dan fazlasının şekillendiği bu hayati dönemde anne-babalar çocuğa bir ömür lazım olacak bütün değerleri gergef gergef işlemeliler.

Bu değere sahip olan birey hayatında **hiçbir engel** tanımayacaktır.

Toplumda hepimiz ama özellikle en başta anne adayları kızlarımız, öncelikli hedefimiz bir tane bile olsa engelli bir bebeğin doğması için tedbirler almalıdır. Bütün tedbirlere rağmen doğan veya sonradan oluşan sebeplerle ortaya çıkan engellekle hep birlikte mücadele ederek yarayı tedavi etmeliyiz.

En büyük engel olan sevgisizlikten insanlığı korumak için de kendi çocuklarımızdan başlayarak bütün çocuklarımızı sevgi, şefkat, özgüven ve değere doyurarak büyütmeliyiz.

Şunu öğretmeliyiz çocuklarımıza:

Sevdiklerinden **fedakarlık** yapmadıkça gerçek iyiliğe asla ulaşmazsın.(Al-i İmran, 3/92)

Biz buna satranç diliyle “gambit” diyoruz.

Hayatta iyi bir insan olacaksan taşlarından fedakarlık yapmadan kesinlikle başarılı olamazsın.

Sadece oyun ve eğlenceyle bulunduğun yerde sayarsın.

İnsan olmak, “biz” demektir, “biz” havuzunda erimek, “biz” için yaşamaktır.

Başkasını hissettiğin kadar insansın duygusunu yaşayarak geçirmeliyiz yakın ve uzak çevremize...